

INFORME 1/2020

FUNDACIÓ
INSTITUT CATALÀ
DE RECERCA
DE L'AIGUA
EXERCICI 2017

INFORME 1/2020

**FUNDACIÓ
INSTITUT CATALÀ
DE RECERCA
DE L'AIGUA
EXERCICI 2017**

Edició: febrer de 2020

Document electrònic etiquetat per a persones amb discapacitat visual

Pàgines en blanc inserides per facilitar la impressió a doble cara

Autor i editor:

Sindicatura de Comptes de Catalunya
Via Laietana, 60
08003 Barcelona
Tel. +34 93 270 11 61
sindicatura@sindicatura.cat
www.sindicatura.cat

Publicació subjecta a dipòsit legal d'acord amb el que preveu el Reial decret 635/2015, del 10 de juliol

ÍNDEX

ABREVIACIONS.....	6
1. INTRODUCCIÓ	7
1.1. INFORME.....	7
1.1.1. Objecte i abast.....	7
1.1.2. Metodologia	7
1.2. ENS FISCALITZAT	7
1.2.1. Antecedents.....	7
1.2.2. Activitats i organització	10
1.2.3. Treballs de control.....	12
2. FISCALITZACIÓ REALITZADA.....	13
2.1. APROVACIÓ I RETIMENT DE COMPTES	13
2.2. INVERSIONS	14
2.3. DESPESES.....	15
2.3.1. Despeses de personal	15
2.3.2. Altres despeses d'exploració	23
2.4. ENDEUTAMENT	25
2.5. CONTROL DE SUBVENCIONS REBUDES	25
2.6. CONTRACTACIÓ.....	26
3. CONCLUSIONS	27
3.1. OBSERVACIONS.....	27
3.2. RECOMANACIONS.....	29
4. ANNEX: BALANÇ I COMPTE DE RESULTATS	29
5. TRÀMIT D'AL·LEGACIONS	31
5.1. AL·LEGACIONS REBUDES	31
5.2. TRACTAMENT DE LES AL·LEGACIONS	45
APROVACIÓ DE L'INFORME	45

ABREVIACIONS

CERCA	Centre de recerca de Catalunya
ICRA	Fundació Institut Català de Recerca de l'Aigua
ICREA	Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats
LCTI	Llei 14/2011, de l'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació
M€	Milions d'euros
PCIT	Fundació Parc Científic i Tecnològic de la Universitat de Girona
PDI	Personal docent i investigador
RLT	Relació de llocs de treball
TRLCSP	Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, del 14 de novembre
UdG	Universitat de Girona

1. INTRODUCCIÓ

1.1. INFORME

1.1.1. Objecte i abast

La Sindicatura de Comptes, com a òrgan fiscalitzador del sector públic de Catalunya, d'acord amb la normativa vigent i en compliment del seu Programa anual d'activitats, ha emès aquest informe de fiscalització limitada financera i de legalitat de la Fundació Institut Català de Recerca de l'Aigua (ICRA) corresponent a l'exercici 2017.

El treball d'aquesta fiscalització limitada ha inclòs la fiscalització de les despeses, de les inversions i de l'endeutament de l'ICRA i la revisió del compliment de la legalitat bàsica que li és d'aplicació en els àmbits comptable, pressupostari, del personal i de la contractació.

Encara que l'àmbit temporal d'aquest informe ha estat l'exercici 2017, quan s'ha considerat necessari per completar el treball, s'ha ampliat a períodes anteriors i posteriors.

Les conclusions de l'informe inclouen les observacions més significatives, els incompliments normatius detectats i les recomanacions sobre les millores en la gestió de les activitats de l'entitat en alguns dels aspectes que s'han posat de manifest durant la realització del treball.

1.1.2. Metodologia

El treball de fiscalització s'ha dut a terme d'acord amb els principis i normes internacionals de fiscalització del sector públic generalment acceptats i ha inclòs totes aquelles proves, de compliment i substantives, que s'han considerat necessàries per obtenir evidències suficients i adients per poder expressar les conclusions que s'exposen en l'informe.

1.2. ENS FISCALITZAT

1.2.1. Antecedents

L'ICRA és una fundació constituïda per la Generalitat de Catalunya el 26 d'octubre del 2006. Té per objecte l'assoliment de l'excel·lència científica al més alt nivell en l'àmbit de l'aigua i dels seus recursos. Té el reconeixement de Centre de recerca de Catalunya (CERCA).

L'ICRA està situat al Parc Científic i Tecnològic de la Universitat de Girona (UdG).

L'article 129 de la Llei 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, disposa que les fundacions han de modificar els seus Estatuts per incloure-hi a quina administració

pública s'adscriuen. Els Estatuts de l'ICRA vigents el 2017, que van ser aprovats pel Patronat el 20 de novembre del 2012, no inclouen aquesta previsió.

El règim jurídic dels centres CERCA es regula principalment en el capítol IV del títol II de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. La Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics, la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives i del sector públic, i la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni inclouen diverses mesures sobre el funcionament dels centres CERCA.

A continuació es detallen els aspectes més significatius del règim jurídic d'aquests centres, alguns dels quals impliquen un règim diferenciat del d'altres entitats del sector públic de la Generalitat:

- Han de ser entitats amb personalitat jurídica pròpia, sense finalitat de lucre i amb seu a Catalunya que tenen com a objecte principal la recerca.
- Han de ser creats o participats per l'Administració de la Generalitat i, si escau, també per una o més universitats o per altres entitats públiques o privades. La Generalitat ha de tenir representació en el màxim òrgan de govern col·legiat de cada centre.
- Es regeixen per la normativa específica en matèria de recerca, per la normativa aplicable a la figura jurídica adoptada per cada centre, en tot allò que sigui compatible amb el seu règim de plena autonomia, i pels Estatuts de cada entitat, sens perjudici de l'aplicació de la legislació bàsica.
- Gaudeixen d'autonomia econòmica i financera d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries i els objectius establerts pel seu pla estratègic.
- La supervisió i control de la seva activitat econòmica, financera i de gestió només es pot portar a terme un cop aquesta activitat ha estat desenvolupada, mitjançant auditories externes anuals, sens perjudici de la regulació específica del seu tipus de personificació jurídica.
- No els són aplicables les normes sobre despeses de personal, les restriccions a la contractació ni altres mesures limitatives destinades específicament al conjunt del sector públic de la Generalitat, sens perjudici del compliment de la legislació bàsica.
- Gaudeixen d'autonomia per adoptar les decisions relatives a la destinació del saldo del compte de resultats de l'exercici pressupostari, del romanent dels exercicis anteriors i de les disponibilitats líquides de tresoreria.

- L'excés o el benefici derivat de les transferències de l'Administració de la Generalitat o del seu sector públic als centres CERCA no ha de ser minorat de les transferències corrents establertes en el pressupost de la Generalitat o de les seves entitats per a l'exercici següent. El superàvit o els beneficis generats s'han de destinar al seu objecte i finalitat.
- No requereixen autorització del Govern les autoritzacions de l'òrgan competent dels centres CERCA relatives a la creació o participació en altres centres o organismes de recerca, també a l'estranger, i a l'adquisició onerosa o gratuïta, o a l'alienació de títols representatius del capital social, o també a la disminució o ampliació de capital en les societats mercantils i en les empreses que explotin tecnologia o coneixement generat per l'entitat o de la seva propietat. En canvi, s'han de posar en coneixement del departament competent en matèria d'economia i finances i requereixen la seva conformitat quan comportin obligacions econòmiques amb càrrec als pressupostos de la Generalitat.

Els centres de recerca amb seu a Catalunya poden sol·licitar al departament competent en matèria de recerca el reconeixement com a centre CERCA. Per mantenir el reconeixement com a centre CERCA han de sotmetre la seva activitat a una avaluació científica externa, amb la periodicitat que determini el departament competent en matèria de recerca.

El Programa de centres de recerca de Catalunya, l'elaboració del qual correspon al departament competent en matèria de recerca, té per objectiu definir i posar en funcionament les polítiques públiques relatives als centres CERCA, donar-los suport i contribuir a la seva projecció internacional. La Fundació Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (Fundació I-CERCA) és una fundació del sector públic que, segons els seus Estatuts, és el mitjà propi i servei tècnic de l'Administració de la Generalitat per al seguiment, el suport i la facilitació de l'activitat dels centres de recerca del sistema CERCA.

El juny del 2019 hi havia quaranta centres CERCA agrupats en sis àmbits temàtics (Ciències, 8 centres; Ciències de la Vida, 5 centres; Ciències Mèdiques i de la Salut, 17 centres; Ciències Socials, 2 centres; Enginyeria i Arquitectura, 5 centres, i Humanitats, 3 centres).

El 27 de juny del 2017, la directora general de Pressupostos, la interventora general de la Generalitat, el secretari d'Universitats i Recerca i la directora general de Funció Pública van aprovar el document Règim especial en matèria de recerca i criteris interpretatius aplicables als Centres de Recerca de Catalunya (CERCA) i a la Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA).¹

1. ICREA és una estructura de recerca impulsada pel Govern de la Generalitat de Catalunya que va néixer com a resposta a la necessitat de noves fórmules de contractació que permetessin competir en condicions d'igualtat amb altres sistemes de recerca, orientada a la contractació del personal científic i acadèmic més extraordinari i amb més talent i que té per objectiu principal contribuir a la captació i retenció de talent internacional, mitjançant un procés de selecció basat en el mèrit científic, i contribuir significativament a l'excel·lència en la recerca.

1.2.2. Activitats i organització

L'organització de l'ICRA comprèn l'Àrea de Recursos i Ecosistemes, l'Àrea de Qualitat de l'Aigua i l'Àrea de Tecnologies i Avaluació, les Plataformes Científicotècniques, l'Oficina d'R+D+I i l'Àrea d'Administració.

L'ICRA compta amb diverses instal·lacions per a la realització de projectes de recerca i desenvolupament, com la Plataforma de Recerca en Ciència i Tecnologies de l'Aigua, que és un espai amb plantes pilot de diferents mides, plantes pilot de tractament d'aigües residuals i una sala de rius experimentals que permet l'estudi del comportament de rius en diferents situacions (sequera, contaminants, fluctuacions de temperatura ambient) o un ecosistema aquàtic artificial.²

Les fonts de finançament de l'ICRA són les subvencions a l'explotació de la Generalitat, els fons competitius de recerca provinents de la Unió Europea, de l'Estat i de la Generalitat, i els fons privats d'empreses i entitats sense finalitat de lucre. En l'exercici 2017 les subvencions a l'explotació van representar un 55,22% dels ingressos per les activitats, les subvencions per a projectes un 39,23% i el 5,55% restant van ser ingressos per prestacions de serveis.

L'article 7 dels Estatuts de la Fundació I-CERCA estableix que els centres CERCA de la Generalitat han de disposar del finançament estructural adequat a través d'un contracte programa amb l'Administració de la Generalitat. L'any 2017 l'ICRA no tenia contracte programa. El contracte programa ha de ser l'instrument per regular les relacions entre l'ICRA i el Govern de la Generalitat, i el finançament i objectius de la Institució.

L'any 2017 l'ICRA no tenia aprovat un Pla estratègic, en contra del que preveu la Llei 7/2011.

1.2.2.1. Òrgans de govern i d'assessorament

Els òrgans de govern de l'ICRA són el Patronat, el director i, si s'escau, els sotsdirectors i la Junta de Govern. A més, els Estatuts preveuen dos òrgans d'assessorament, el Consell Científic i el Consell Empresarial.

El Patronat

El Patronat està format pel conseller del departament de la Generalitat competent en

2. Per a una anàlisi detallada de l'activitat de l'ICRA, vegeu <http://www.icra.cat/files/publicacio/Memoria2017.pdf>.

matèria de recerca, que n'exerceix la presidència, el rector de la Universitat de Girona (UdG), que n'exerceix la vicepresidència, el director del Parc Científic i Tecnològic de la UdG, tres patrons designats per la persona titular del departament de la Generalitat competent en matèria de recerca, un patró designat per la UdG i un patró designat per l'Agència Catalana de l'Aigua.

Són funcions del Patronat, entre d'altres, aprovar el pressupost anual, nomenar i cessar el director, nomenar i cessar els membres i el president del Consell Científic i del Consell Empresarial, establir les retribucions del personal i dels càrrecs directius i fixar les línies generals que han de regir la contractació del personal de la Fundació.

El 31 de desembre del 2017 el Patronat estava integrat pels membres següents:

- Membres nats:
Conseller del departament de la Generalitat competent en matèria de recerca³
Joaquim Salvi Mas, rector de la UdG
Anna Albar Perxés, directora del Parc Científic i Tecnològic de la UdG
- Designats per la Generalitat:
Lluís Rovira Pato
Arcadi Navarro Cuartiellas
Francesc Ramon Subirada Curcó
- Designat pel rector de la UdG:
Josep Calbó Angrill
- Designat per l'Agència Catalana de l'Aigua:
Jordi Agustí Vergés

El director

Corresponen al director, entre altres funcions, dirigir, organitzar, gestionar, executar i inspeccionar les activitats de recerca, dirigir el procés selectiu del personal investigador i de suport a la recerca, o per a l'acceptació de l'adscripció del personal investigador i científic i tècnic d'altres institucions; formalitzar els contractes del personal i les adscripcions de personal i exercir la direcció del personal.

En l'exercici 2017, i des del 2008, el director de l'ICRA era Damià Barceló Cullerés.

3. Vegeu l'Acord del 27 d'octubre del 2017, de la Presidència del Senat, pel qual s'aproven les mesures requerides pel Govern, a l'empara de l'article 155 de la Constitució.

El sotsdirector

El director pot proposar al Patronat el nomenament d'un o diversos sotsdirectors, als quals els correspondrà el desenvolupament de les funcions i tasques que els encomani.

En l'exercici 2017 el sotsdirector de l'ICRA era Sergi Sabater Cortès (vegeu l'apartat 2.3.1.4).

La Junta de Govern

La Junta de Govern té les funcions que en cada moment acordi el Patronat. El 31 de desembre del 2017 estava formada pels membres següents:

- Francesc Subirada Curcó, en representació del departament de la Generalitat competent en matèria de recerca
- Lluís Rovira Pato, en representació del departament de la Generalitat competent en matèria de recerca
- Ramon Moreno Amich, en representació de la UdG
- Diego Moxó Güell, en representació de l'Agència Catalana de l'Aigua

Òrgans d'assessorament

El Consell Científic està format per un nombre indeterminat de científics de prestigi i competència reconeguda especialment en el camp de l'aigua i totes aquelles ciències que s'hi relacionen, designats pel Patronat. Realitza funcions d'assessorament i avaluació, però en cap cas exerceix funcions de representació o de gestió. L'exercici 2017 estava integrat per setze membres.

El Consell Empresarial és l'òrgan de participació del sector empresarial a l'ICRA. Pot ser consultat pel Patronat i pel director i pot emetre recomanacions de caràcter consultiu. Està format per un nombre indeterminat de membres, que actuen en representació de les empreses que hagin estat convidades a formar-ne part pel Patronat. L'exercici 2017 estava integrat per nou membres.

1.2.3. Treballs de control

Els comptes anuals de l'ICRA de l'exercici 2017 van ser auditats per Auditoria i Control Auditors, SLP, que va emetre un informe amb opinió modificada amb una excepció i un èmfasi a l'opinió el 8 de maig del 2018.

2. FISCALITZACIÓ REALITZADA

2.1. APROVACIÓ I RETIMENT DE COMPTES

El pressupost de l'ICRA forma part del pressupost de la Generalitat. D'acord amb l'article 81 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, les fundacions en què la Generalitat participa de forma majoritària o minoritària han de trametre els comptes anuals degudament aprovats per l'òrgan corresponent amb l'informe d'auditoria a la Intervenció General i a la Sindicatura de Comptes abans del 30 de juny de l'any següent.

L'article 333.9 de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, estableix que el patronat de les fundacions ha d'aprovar els comptes anuals en els sis mesos següents a la data de tancament de l'exercici i els ha de presentar al protectorat en el termini de trenta dies a comptar del dia en què s'aproven.

El Patronat de l'ICRA va aprovar els comptes anuals corresponents a l'exercici 2017 el 28 de juny del 2018. Els comptes es van presentar al protectorat el 26 de juliol del 2018. L'ICRA va trametre els comptes de l'exercici 2017 a la Intervenció General i a la Sindicatura de Comptes l'1 d'agost del 2018, fora del termini establert.

L'ICRA ha presentat els seus comptes d'acord amb el Pla de comptabilitat de les fundacions i les associacions subjectes a la legislació de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret 259/2008, del 23 de desembre.

Les Instruccions conjuntes de la Intervenció General, la Direcció General de Pressupostos i la Direcció General del Patrimoni del 15 de juliol del 2009, sobre alguns aspectes pressupostaris i comptables de determinades entitats del sector públic de la Generalitat de Catalunya són d'aplicació a l'ICRA. L'ICRA no va incloure en la Memòria dels comptes anuals la informació següent, que s'havia d'incloure d'acord amb aquestes Instruccions: la identificació com a entitat del sector públic de la Generalitat, amb indicació del departament d'adscripció, el detall de la normativa específica a la qual està subjecta, la referència a la seva inclusió en els pressupostos de la Generalitat, l'estat resumit del pressupost inicial de l'exercici, les modificacions i el pressupost definitiu, la liquidació d'ingressos i despeses i les desviacions produïdes. La Memòria dels comptes anuals de l'exercici 2018 inclou l'estat resumit del pressupost inicial de l'exercici, les modificacions i el pressupost definitiu, la liquidació d'ingressos i despeses i les desviacions produïdes.

En l'annex es presenten el Balanç a 31 de desembre del 2017 i el Compte de resultats de l'exercici 2017.

2.2. INVERSIONS

En els quadres 1 i 2 es presenta el moviment de l'immobilitzat intangible i material en l'exercici 2017.

Quadre 1. Moviment de l'immobilitzat intangible

Descripció	Saldo a 31.12.2016	Altes	Baixes	Saldo a 31.12.2017
Cost				
Propietat industrial	9.200	2.350	0	11.550
Aplicacions informàtiques	88.555	3.500	0	92.055
Total	97.755	5.850	0	103.605
Amortització acumulada				
Propietat industrial	(4.892)	(964)	0	(5.856)
Aplicacions informàtiques	(71.074)	(10.178)	0	(81.252)
Total	(75.966)	(11.142)	0	(87.108)
Valor net	21.789	(5.292)	0	16.497

Imports en euros.

Font: Comptes anuals de l'ICRA.

Quadre 2. Moviment de l'immobilitzat material

Descripció	Saldo a 31.12.2016	Altes	Baixes	Saldo a 31.12.2017
Cost				
Instal·lacions tècniques	521.470	0	0	521.470
Maquinària	3.554.265	141.294	0	3.695.559
Mobiliari	148.230	1.794	0	150.024
Equips per a processos d'informació	265.012	16.370	0	281.382
Elements de transport	45.616	0	0	45.616
Altres immobilitzats	15.754	414	0	16.168
Total	4.550.347	159.872	0	4.710.219
Amortització acumulada				
Instal·lacions tècniques	(276.610)	(52.106)	0	(328.716)
Maquinària	(2.375.401)	(429.480)	0	(2.804.881)
Mobiliari	(87.362)	(15.893)	0	(103.255)
Equips per a processos d'informació	(238.336)	(15.007)	0	(253.343)
Elements de transport	(31.894)	(6.377)	0	(38.271)
Altres immobilitzats	(15.070)	(895)	0	(15.965)
Total	(3.024.673)	(519.758)	0	(3.544.431)
Valor net	1.525.674	(359.886)	0	1.165.788

Imports en euros.

Font: Comptes anuals de l'ICRA.

Les inversions de l'exercici corresponen majoritàriament a elements científics. L'ICRA amortitza el seu immobilitzat seguint un mètode lineal d'acord amb la seva vida útil.

2.3. DESPESES

2.3.1. Despeses de personal

En el quadre 3 es presenta el detall de les retribucions del personal de l'ICRA i el nombre de contractes per categories, que ha estat conciliat amb la despesa de personal registrada en el Compte de resultats.⁴

Quadre 3. Retribucions del personal

Categoria	Nombre de contractes	Retribució bruta
Investigador	12	396.592
Investigador postdoctoral	25	367.675
Tècnic	32	311.145
Investigador predoctoral	18	257.889
Caps de departament	7	218.909
Tècnics administratius	11	123.583
Gerent	1	60.688
Recepcionista	3	28.806
Total	109	1.765.287

Retribució bruta en euros.

Font: Elaboració pròpia.

L'any 2017 l'ICRA va tenir contractades 98 persones amb un total de 109 contractes. Del total de contractes, 38 van ser indefinits i la resta temporals (64 per obra o servei determinat, 6 temporals en pràctiques i 1 laboral eventual per circumstàncies de la producció). La plantilla mitjana va ser de 68 persones.

2.3.1.1. Normativa aplicable

Normativa general

La normativa aplicable reconeix un caràcter singular al personal investigador.

La Llei 14/2011, de l'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació (LCTI), estableix un règim propi i específic per al personal investigador, en relació, entre altres aspectes, amb la mobilitat, els criteris de selecció i les modalitats de contractació.

L'article 13 de l'LCTI preveu que el personal investigador pot estar vinculat amb la uni-

4. La despesa de personal no inclou la corresponent al personal contractat per altres entitats (investigadors ICREA i personal docent i investigador d'universitats) i adscrit a l'ICRA, que és registrada en les seves entitats d'origen.

versitat pública o organisme al qual presti servei mitjançant una relació subjecta al dret administratiu o al laboral, i pot ser funcionari de carrera, funcionari interí o personal laboral fix o temporal.

L'LCTI estableix que els organismes públics d'investigació poden contractar personal investigador a través de les modalitats de contracte de treball establertes en l'Estatut dels treballadors i de les modalitats específiques previstes en l'LCTI. Aquestes modalitats són el contracte predoctoral, el contracte d'accés al Sistema Espanyol de Ciència, Tecnologia i Innovació i el contracte d'investigador distingit.

L'article 17 de l'LCTI estableix que les universitats públiques, els organismes públics d'investigació de les administracions públiques i els centres del Sistema Nacional de Salut o vinculats o concertats amb aquest poden autoritzar l'adscripció de personal investigador que hi presti serveis a altres agents públics d'investigació i a altres agents privats sense finalitat de lucre en els seus òrgans de govern dels quals hi participin aquelles institucions públiques. L'objecte de l'adscripció ha de ser la realització de tasques d'investigació científica i tècnica, desenvolupament tecnològic, transferència o difusió del coneixement, o les tasques de direcció de centres d'investigació, instal·lacions científiques o programes i projectes científics, durant el temps necessari per a l'execució del projecte de recerca, i amb l'informe previ favorable de l'organisme d'origen i d'acord amb el que els Estatuts, si s'escau, estableixin respecte al procediment i els efectes de l'adscripció.

En conseqüència, d'acord amb l'article 17 de l'LCTI, l'adscripció té un caràcter temporal, s'ha de concretar el projecte o activitat que s'ha de desenvolupar i el personal adscrit ocupa un únic lloc de treball i manté la situació de servei actiu en relació amb la institució o centre d'origen, si bé l'activitat de recerca la presta en un altre entorn.

L'article 14 de l'LCTI inclou entre els drets del personal investigador el de participar en els beneficis que s'obtinguin de l'eventual explotació dels resultats de l'activitat de recerca, desenvolupament o innovació en què hagi participat.

La disposició addicional dinovena de l'LCTI estableix que en el cas que els drets d'explotació d'una obra de caràcter intel·lectual corresponguin a un centre públic de recerca, el personal dedicat a la recerca té dret a una compensació econòmica en atenció als resultats de la producció i explotació de l'obra que no tindrà en cap cas la consideració de retribució. Les modalitats i quantia de la participació del personal investigador dels centres públics de recerca les ha d'establir el Govern, les comunitats autònomes o les universitats, atenent a les característiques concretes de cada centre.

L'article 66 de la Llei 7/2011 estableix que el règim d'autonomia dels centres CERCA inclou l'establiment del règim de participació del personal investigador en els beneficis que s'obtinguin dels resultats de la recerca.

La disposició addicional dotzena de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, estableix que el personal docent i investigador (PDI), funcionari i contractat que presti serveis a la universitat pública i que efectui tasques de direcció d'un centre CERCA o de programes científics que s'hi desenvolupin, pot percebre, mentre efectua aquesta activitat, una compensació que li ha de ser abonada per la universitat i acordada en el marc del conveni d'adscripció que subscriu amb el centre o la instal·lació, que han de compensar la universitat. També determina que existeixen raons d'especial interès per al servei per tal que les persones que ocupen la direcció dels centres CERCA puguin superar els límits establerts per la normativa d'incompatibilitats, en el desenvolupament d'una segona activitat docent, investigadora o de direcció científica a la universitat.

D'acord amb la disposició addicional quinzena de la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat per al 2017, en aquell exercici eren aplicables als centres CERCA les mesures següents: la massa salarial podia tenir les mateixes variacions que s'establissin per a la resta del sector públic; no es podien fer aportacions a plans de pensions; no es podien atorgar als empleats ajuts en concepte de fons d'acció social ni altres ajuts que tinguessin la mateixa naturalesa i finalitats, i no es podien reconèixer percepcions derivades dels sistemes d'ajuts per a menjar del personal.

D'acord amb el punt sisè de la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 2/2014, al personal investigador dels centres CERCA no se li aplica el règim que s'hi estableix per al personal directiu del sector públic de la Generalitat.

El document Règim especial dels centres CERCA i d'ICREA del 27 de juny del 2017 (vegeu l'apartat 1.2.1) inclou els aspectes següents sobre la gestió de personal:

- Recomana que el centre CERCA disposi d'un pla estratègic adequat a la seva organització i necessitats, que inclogui les disposicions de règim intern relatives a la seva política de captació, de contractació i de retenció de personal investigador i altres aspectes referents a recursos humans.
- L'òrgan de govern del centre CERCA ha d'aprovar el règim retributiu del seu personal, que inclou els conceptes i l'escalat salarial (trams) que consideri adequat a les funcions a exercir i a la tipologia contractual.
- Recomana que, en la mesura que sigui possible, el centre CERCA tendeixi a organitzar-se de manera que pugui disposar d'un càrrec gerencial o d'administració que exerceixi les funcions executives i de gestió del centre. Està subjecte a un contracte d'alta direcció el personal directiu de gerència i d'administració que tingui funcions executives que impliquin un poder de decisió i actuació sobre els objectius i les finalitats dels centres, i que aquestes funcions s'exerceixin amb autonomia i plena responsabilitat només

limitada pels criteris i instruccions directes per part de la persona i de l'òrgan superior de govern de l'entitat.

- Per formalitzar contractes fixos o indefinits, cal que hi hagi una oferta pública d'ocupació o altre instrument intern de gestió de provisió de necessitats de personal que aprovi el centre.
- Els procediments de selecció de personal investigador dels centres CERCA els ha de determinar el centre amb garantia dels principis d'igualtat, mèrit i capacitat.
- L'òrgan de govern del centre CERCA ha d'establir el règim de participació del personal investigador en els *overheads* (cànon que el centre aplica als projectes) i/o en els beneficis que s'obtinguin de l'activitat de recerca i/o de l'eventual explotació dels resultats en R+D+i.

Normativa específica

D'acord amb els Estatuts, les competències en matèria de personal de l'ICRA corresponen al Patronat i al director. Correspon al Patronat establir les retribucions del personal i dels càrrecs directius i fixar les línies generals que han de regir la contractació del personal. Correspon al director, entre d'altres, dirigir el procés selectiu del personal investigador i de suport a la recerca, o per a l'acceptació de l'adscripció del personal investigador científic i tècnic d'altres institucions a l'ICRA i formalitzar els contractes laborals i les adscripcions del personal.

L'any 2017 l'ICRA no tenia aprovat un conveni col·lectiu propi ni aplicava cap conveni sectorial, sinó únicament l'Estatut dels treballadors.

L'article 63 de l'Estatut dels treballadors estableix que el Comitè d'Empresa és l'òrgan representatiu i col·legiat del conjunt dels treballadors en l'empresa o centre de treball per a la defensa dels seus interessos i s'ha de constituir en cada centre de treball amb un cens de cinquanta treballadors o més. El Comitè d'Empresa de l'ICRA es va constituir el 14 de juny del 2017.

L'ICRA tenia una Relació de llocs de treball (RLT) que no havia estat aprovada pel Patronat i un document intern amb els nivells salarials de cada categoria, que tampoc no havia estat aprovat pel Patronat. Aquest document estableix un import concret per a algunes categories i un interval per a d'altres. Les diferències entre el mínim i el màxim dels intervals és d'entre un 20,00% i un 45,83%. Ni en l'RLT ni en el document dels nivells salarials s'indiquen els criteris per determinar la retribució assignada dins dels intervals.

L'any 2017 l'ICRA no tenia unes taules salarials aprovades que incloguessin els diferents conceptes retributius de cada una de les categories de personal.

El 22 de maig del 2017 el Patronat de l'ICRA va aprovar la Normativa sobre propietat intel·lectual i industrial.

El 13 de setembre del 2016 la direcció va aprovar el model de retribució variable dels projectes de transferència. Aquest model no havia estat aprovat pel Patronat.

L'1 de març del 2017 el gerent, els responsables dels serveis científicotècnics i el cap de recursos humans van acordar establir un sistema de retribucions variables per al personal dels serveis científicotècnics. Aquest sistema no va ser aprovat pel Patronat.

2.3.1.2. Retribucions

De l'anàlisi realitzada de les retribucions del personal de l'ICRA es desprenen els aspectes següents:

- Les retribucions dels caps de departament no consten en el document dels nivells salarials i les estableix el director de l'ICRA.
- Les categories i llocs ocupats segons la nòmina no es corresponen completament amb les categories previstes en el document dels nivells salarials. Així, per exemple, es preveuen tres nivells de tècnics de recerca però en la nòmina només apareix la categoria genèrica, però no el nivell. Els contractes de treball tampoc no inclouen el nivell. Aquest fet ha dificultat l'anàlisi de les retribucions abonades per l'ICRA.
- Dues persones amb categoria de tècnic administratiu van percebre unes retribucions pactades de forma individual en el seu contracte i superiors a les previstes en el document dels nivells salarials.
- L'ICRA va subscriure amb dos investigadors una addenda al seu contracte de treball per regular el sistema de retribució variable. En aquestes addendes es preveu que si el 20% de l'import facturat en l'any natural supera el 40% de salari anual brut de l'investigador, la diferència se sumarà al variable de l'any següent. Aquesta previsió no s'ajusta al que disposa el model de retribució, el qual estableix que la retribució variable es meritara anualment, que serà com a màxim el 20% de l'import facturat per projectes de transferència dins de l'any i que l'import màxim a percebre serà del 40% del salari brut anual.
- L'ICRA té creada una provisió de 69.305€ per acomiadament de cinc treballadors amb contracte indefinit per complir amb la normativa laboral però que no ocupen places estructurals. El marc conceptual del Pla de comptabilitat de les fundacions subjectes a la legislació de la Generalitat estableix que els passius són obligacions actuals sorgides com a conseqüència de successos passats, per a l'extinció dels quals l'entitat espera

desprendre's de recursos que puguin produir excedents o rendiments econòmics en el futur. L'element necessari per a la creació d'una provisió és l'existència d'una obligació actual per a l'entitat que és indeterminada quant a la quantia o quant al moment en què s'ha de satisfer. Aquests requisits no es complien respecte del personal de l'ICRA, ja que a 31 de desembre del 2017 l'entitat no tenia plans per al seu acomiadament. Per tant, la provisió per acomiadaments s'hauria de cancel·lar.

2.3.1.3. Investigadors ICREA

El 27 de juny del 2011 l'ICRA i ICREA van signar un conveni de col·laboració per establir el marc de col·laboració entre les dues entitats per al desenvolupament de les actuacions de recerca proposades per l'ICRA i aprovades pel Patronat d'ICREA.

D'acord amb el conveni, ICREA s'ha de fer càrrec de la retribució del seu personal i l'ICRA de les despeses necessàries per al normal desenvolupament de les activitats de recerca que els investigadors ICREA duguin a terme a l'ICRA.

El conveni estableix que no sorgirà cap tipus de relació laboral entre el personal aportat per ICREA i l'ICRA. S'hi estableix també que el personal investigador contractat per ICREA podrà compatibilitzar les tasques de recerca a l'ICRA amb la docència a una universitat, quan li sigui autoritzat pel director d'ICREA i pel de l'ICRA.

Per a la incorporació d'investigadors ICREA a l'ICRA, les dues institucions i l'investigador van subscriure una addenda al conveni de col·laboració del 27 de juny del 2011 en la qual s'especificava la línia de recerca de cada investigador.

L'any 2017 l'ICRA tenia subscrits contractes laborals a temps parcial amb dos investigadors que tenien contracte a temps complet amb ICREA, fet que no s'ajusta al que estableix el conveni. La Sindicatura considera que la formalització de dos contractes de treball té com a resultat una duplicitat de retribucions per a una mateixa activitat i que les retribucions addicionals que correspongui percebre als investigadors ICREA adscrits a l'ICRA, d'acord amb la política de retribucions variables aprovada pel Patronat de l'ICRA, haurien de ser abonades per ICREA, sense perjudici de la compensació que l'ICRA hagués d'abonar a ICREA.

2.3.1.4. Personal de la UdG adscrit a l'ICRA

El 27 de juliol del 2007 l'ICRA i la UdG van signar un conveni de col·laboració que regula, entre altres aspectes, l'adscripció de personal de la UdG a l'ICRA. El conveni estableix que la incorporació del personal de la UdG a l'ICRA s'ha de fer mitjançant l'adscripció de la totalitat de la seva activitat de recerca per un temps determinat. Aquest personal manté els

drets i deures propis de la seva vinculació funcional, laboral o de formació amb la UdG. El conveni estableix que les responsabilitats addicionals assumides pel personal adscrit a l'ICRA poden dur associat un complement retributiu a càrrec de l'ICRA.

El conveni preveu que l'ICRA pot sol·licitar de la UdG una intensificació de l'activitat del personal adscrit, instrumentada mitjançant una reducció docent. L'ICRA s'ha de fer càrrec del cost que tingui per a la UdG la contractació de professorat per cobrir les reduccions docents. El conveni no preveu cap compensació a la UdG per l'adscripció de l'activitat de recerca.

L'any 2017 l'ICRA tenia adscrits cinc professors de la UdG que rebien les seves retribucions de la universitat. D'acord amb el conveni, les reduccions docents eren de nou crèdits en quatre casos i de tres crèdits en l'altre cas (equivalent a un percentatge d'entre un 12,5% i un 56,2% de la capacitat docent). L'ICRA va abonar a la UdG 37.800€ en concepte de compensació de la reducció docent.

El 27 de maig del 2008 el Patronat de l'ICRA va aprovar la creació de la figura de sotsdirector de l'ICRA i el nomenament de la persona que l'havia d'ocupar, que era PDI funcionari de la UdG.

El 28 de maig del 2008 la UdG i l'ICRA van signar un annex al conveni del 27 de juliol del 2007 per a l'adscripció de la recerca i l'assumpció de les tasques de sotsdirector d'aquest PDI. La vigència de l'annex es va establir per un període de tres anys prorrogables. En l'acta de la reunió entre la direcció i la gerència de l'ICRA del 25 de setembre del 2013 es manifesta que un cop finalitzada la vigència del conveni del 28 de maig del 2008, s'havia d'iniciar el procediment amb la UdG per formalitzar un conveni específic per realitzar les tasques de gestió encomanades pel Patronat el 27 de maig del 2008.

El 2 de gener del 2015 la UdG i l'ICRA van signar un conveni de col·laboració relatiu a l'autorització per a la realització de tasques de gestió de la persona que havia estat nomenada sotsdirector de l'ICRA. En aquest conveni es manifesta que la UdG està d'acord en autoritzar l'encàrrec de gestió del sotsdirector pel període establert en el conveni (del 2 de gener del 2015 al 31 de desembre del 2019). El conveni estableix que l'ICRA ha d'abonar anualment a la UdG una compensació per la contractació d'un professor associat per l'equivalent de tres crèdits de docència i un complement retributiu que la UdG abonarà al sotsdirector. L'ICRA ha d'abonar aquest complement mensualment i de forma anticipada a la UdG.

El 25 de maig del 2017, el director de l'ICRA va signar un document de deute a favor del sotsdirector que incloïa pagaments que s'havien meritat des de l'1 de gener del 2014 per les tasques de gestió a l'ICRA. L'acord preveu que aquests pagaments s'han de fer efectius de forma prorratejada en els exercicis del 2015 al 2018. D'acord amb el contingut del conveni del 2 de gener del 2015 esmentat en el paràgraf anterior, aquest no té efectes

retroactius i, per tant, la percepció corresponent a l'exercici 2014 s'ha de considerar no ajustada a dret.

2.3.1.5. Altes

D'acord amb l'article 19 i amb la disposició addicional setzena de la Llei 3/2017, del 27 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per al 2017, l'ICRA podia subscriure contractes indefinits amb una taxa de reposició del 100% sempre que quedés justificada la necessitat per a l'adequada prestació del servei o per a la realització de l'activitat i no podia contractar personal temporal excepte en casos excepcionals i per cobrir necessitats urgents i inajornables. L'article 32 de la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat per al 2017, exceptua de la prohibició de contractar personal temporal la contractació resultant de programes de foment competitiu en el cas d'universitats i recerca i les finançades íntegrament amb recursos externs finalistes aliens al pressupost de la Generalitat.

L'any 2017 l'ICRA tenia un Manual de selecció de personal. En aquell any hi va haver quaranta-una altes de personal, de les quals set ho van ser amb contracte indefinit i la resta amb contractes temporals; quinze altes ho van ser de personal investigador, setze de tècnics de recerca i les deu restants de personal de d'administració i/o de suport a la recerca. En trenta-un casos l'ICRA va fer un procediment de selecció, en cinc casos el procediment de selecció va ser aliè a l'ICRA (convocatòries públiques d'altres organismes públics) i en cinc casos l'ICRA no va realitzar cap procediment de selecció.

La Sindicatura ha revisat tres expedients de selecció escollits a criteri de l'auditor: dos corresponents a contractes temporals i l'altre a un contracte indefinit. En aquest darrer expedient no es van respectar els principis de concurrència i publicitat.

2.3.1.6. Jornada i horaris

En l'exercici 2017 l'ICRA no disposava d'un sistema de control horari dels treballadors.

2.3.1.7. Transparència

Els articles 8 i 9 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableixen que les fundacions del sector públic han de fer pública la informació relativa a la plantilla, l'RLT i el règim retributiu, els convenis, acords i pactes de naturalesa laboral i el detall de contractes temporals i d'interinatges no vinculats a cap lloc de treball de l'RLT. El juny del 2019 l'ICRA no havia inclòs aquesta informació en el seu Portal de la transparència.

2.3.2. Altres despeses d'exploració

En el quadre 4 es presenta el detall d'Altres despeses d'exploració.

Quadre 4. Altres despeses d'exploració

Concepte	Import
Arrendament i cànon	304.905
Material fungible	352.398
Reparacions i conservació	149.534
Serveis professionals independents	162.344
Subministraments	153.290
Despeses de viatges	103.121
Publicitat, propaganda i relacions públiques	18.616
Primes d'assegurances	14.110
Altres despeses	124.735
Total	1.383.053

Imports en euros.

Font: Elaboració pròpia.

2.3.2.1. Normativa interna

L'any 2017 l'ICRA tenia un Procediment de compres aprovat pel gerent el juny del 2010 i un Procediment intern de despeses de viatge elaborat pel Departament d'Economia i Finances i pendent d'aprovació per la Direcció. Aquest procediment va ser aprovat pel Patronat el 25 de juny del 2019.

2.3.2.2. Arrendaments i cànon

El 15 de maig del 2014 l'ICRA, la UdG i la Fundació Parc Científic i Tecnològic de la Universitat de Girona (PCIT) van signar un conveni de col·laboració científica per a la cessió d'ús en règim de no exclusivitat per part de la UdG i el PCIT dels espais de l'edifici anomenat H2O a la ciutat de Girona per un termini de dos anys prorrogables anualment de forma tàcita. El conveni estableix una compensació de 300.000€ anuals en concepte de rescabament per les despeses generades per l'ús dels espais cedits i pels serveis que presta el PCIT a l'ICRA (manteniment d'espais comuns exteriors, aparcament, enllumenat exterior, mobiliari exterior, clavegueram i escomeses). També estableix una Comissió mixta que s'ha de reunir com a mínim un cop cada sis mesos i que té, entre altres, la funció de determinar la quantia de l'actualització anual de la compensació que l'ICRA ha de satisfer. L'any 2017 la Comissió mixta no es va reunir.

El conveni estableix que l'ICRA ha d'assumir, mentre no hi hagi altres usuaris a l'edifici, l'assegurança multirisc de l'edifici, el manteniment dels serveis, instal·lacions i equipa-

ments, els subministraments de l'edifici i la neteja i s'ha de fer càrrec dels serveis comuns de l'edifici.

L'any 2017 i en el moment de la realització del treball –el primer semestre del 2019– l'ICRA era l'únic usuari de l'edifici H2O, i n'ocupava un 72,17%. La despesa per ús de l'edifici l'any 2017 va ser de 300.000 €. A més, d'acord amb el conveni, l'ICRA es va fer càrrec de la totalitat de les despeses comunes de l'edifici. L'import facturat el 2017 pel PCIT per aquest concepte va ser de 130.380 €.

El 30 de març del 2017 el PCIT va iniciar el procés de liquidació. L'octubre del 2019 es va subhastar el 64,54% de l'edifici H2O propietat del PCIT (el 35,46% restant és propietat de la UdG) que va ser adjudicat a l'ICRA.

2.3.2.3. Material fungible

L'ICRA va fer compres recurrents de material de laboratori no inventariable d'importos individuals inferiors al del contracte menor però que de forma agregada superaven aquest import, a sis proveïdors amb un total de 183.444 €. Aquestes compres les realitzen els investigadors de forma directa, sense que existeixin contractes o acords marc amb els proveïdors. Per a aquests serveis i subministraments s'haurien d'haver formalitzat contractes o acords marc seguint els procediments de contractació aplicables. La Sindicatura considera que, d'acord amb la doctrina administrativa de diverses juntes consultives de contractació, la subscripció de contractes menors successius per contractar serveis i subministraments que es requereixen repetidament per respondre a necessitats de caràcter recurrent, periòdic o permanent i que de forma agregada superin l'import del contracte menor, suposa un incompliment del que estableix l'article 86.2 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, del 14 de novembre (TRLCSP) i, en conseqüència, es considera que hi ha hagut un fraccionament indegut dels contractes.

2.3.2.4. Serveis de professionals independents

De la despesa de serveis de professionals independents, 110.050 € corresponen a les compensacions al Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i a la UdG pel personal adscrit (vegeu l'apartat 2.3.1.4).

2.3.2.5. Altres despeses

L'ICRA no tenia cap contracte subscrit amb el proveïdor del servei de neteja, sinó únicament un pressupost aprovat. La facturació del 2017 va ser de 21.461 € més IVA.

2.3.2.6. Impost sobre el valor afegit

L'ICRA és subjecte passiu de l'IVA i considera deduïbles la totalitat de les quotes per IVA suportat.

L'any 2017 es va resoldre a favor de l'ICRA un conflicte amb l'Agència Tributària per la deducció de les quotes d'IVA suportat dels exercicis 2010, 2011 i 2012.

L'ICRA tenia oberts a inspecció tots els exercicis no prescrits.

2.4. ENDEUTAMENT

L'any 2009 l'ICRA va subscriure un préstec bancari de 4,62 M€ per al finançament d'inversions, amb un tipus d'interès referenciat a l'euríbor més un diferencial de l'1,90% i una durada de quinze anys. El préstec va ser autoritzat pel Govern de la Generalitat, que cada any aporta a l'ICRA l'import corresponent a la càrrega financera que se'n deriva.

L'ICRA va subscriure un contracte de cobertura de tipus d'interès en relació amb aquest préstec, de tal manera que el tipus anual fix és d'un 5,84% durant tota la vida del préstec.

La Generalitat també va aportar a l'ICRA 2,68 M€ provinents del FEDER i del conveni del 21 de desembre del 2009 entre l'Estat i la Generalitat pel qual es va formalitzar una transferència a la Generalitat per al finançament d'inversions en matèria de recerca científica i tècnica. Aquests fons s'havien de destinar a l'amortització del préstec. En els anys 2015 i 2016 l'ICRA va fer amortitzacions anticipades del préstec de 330.000€ per aplicació d'aquestes aportacions. El juliol del 2018 la Generalitat va autoritzar l'ICRA a no realitzar amortitzacions anticipades addicionals. L'import pendent d'amortitzar el 31 de desembre del 2017 era d'1,78 M€ i el saldo a favor de la Generalitat (aportacions efectuades menys amortitzacions realitzades per l'ICRA) era de 2,35 M€. Aquest import s'aplicarà al pagament de quotes futures del préstec. El motiu principal de la no aplicació d'amortitzacions anticipades sobre el préstec ha estat l'existència del contracte de cobertura de tipus d'interès, que no permet fer cancel·lacions anticipades en el nocional del contracte, fet que fa que les amortitzacions anticipades no generin una reducció del cost financer de l'operació.

2.5. CONTROL DE SUBVENCIONS REBUDES

Els projectes finançats per organismes públics estan sotmesos a la revisió per part d'aquests. La Sindicatura ha revisat els informes de control de subvencions rebudes per l'ICRA entre l'1 de gener del 2017 i el 31 de desembre del 2018. Els imports a reintegrar no han estat materials i no es desprèn cap incompliment significatiu per part de l'ICRA. La Direcció de l'entitat no estima que es desprenguin passius contingents d'import significatiu de revisions futures.

2.6. CONTRACTACIÓ

El marc normatiu aplicable en l'exercici 2017 estava integrat pel TRLCSP, pels preceptes d'aplicació directa de les directives comunitàries 2014/23 i 2014/24, pel Decret Llei 3/2016, del 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública i per la Instrucció 1/2016, del 28 d'abril, de la Direcció General de Contractació Pública sobre l'aplicació directa de determinades disposicions de les directives 2014/23 i 2014/24.

L'article 3.2 del TRLCSP establia que, d'acord amb les seves característiques, les entitats del sector públic podien tenir la condició d'administració pública o de poder adjudicador no administració pública als efectes d'aquesta llei. L'any 2017 l'ICRA va actuar com a poder adjudicador no administració pública.

La Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya, en l'informe 7/2013, va argumentar, després de superar les diferències terminològiques entre el nom d'una determinada forma jurídica (fundació, entitat, ens, organisme, etc.) i la veritable naturalesa de l'ens d'acord amb la jurisprudència europea interpretativa de les directives comunitàries en matèria de contractació, que les fundacions podien ser considerades poders adjudicadors administració pública si reunien els requisits esmentats en l'article 3.2.e del TRLCSP. La Sindicatura considera que l'ICRA reunia els requisits esmentats i que, per tant, tenia la naturalesa de poder adjudicador administració pública als efectes de la contractació.

No obstant l'anterior, s'ha revisat l'actuació de l'ICRA en l'àmbit de la contractació sota el criteri de considerar l'ICRA poder adjudicador no administració pública.

D'acord amb el TRLCSP, per licitar i adjudicar els contractes d'import superior al dels llindars comunitaris el règim jurídic aplicable als poders adjudicadors que no tenien el caràcter d'administració pública era el mateix que s'aplicava a les administracions públiques, amb algunes excepcions, previstes en l'article 190 del TRLCSP. Per als contractes no harmonitzats havien d'aprovar unes instruccions internes de contractació d'obligat compliment en l'àmbit intern que reguessin els procediments de contractació de forma que quedés garantida l'efectivitat dels principis de publicitat, concurrència, transparència, confidencialitat, igualtat i no discriminació, i que els contractes fossin adjudicats a l'oferta econòmicament més avantatjosa. El 22 de maig del 2017 el Patronat de l'ICRA va aprovar les Instruccions de contractació adaptades al TRLCSP.

Les Instruccions internes de contractació de l'ICRA vigents l'exercici 2017 preveïen l'adjudicació directa per als contractes inferiors a 50.000 €. En els contractes de serveis i subministraments entre 18.000 € i 50.000 €, encara que el TRLCSP els exclouïa del requisit de publicitat, això no treu que en determinats casos l'ICRA hagués hagut de promoure la concurrència de licitadors en la forma que considerés.

3. CONCLUSIONS

3.1. OBSERVACIONS

A continuació s'inclouen les observacions més significatives que s'han posat de manifest durant el treball de fiscalització realitzat sobre determinats aspectes i que, si escau, caldria esmenar.

1. Els Estatuts de l'ICRA no inclouen la referència a l'administració pública a què s'havia d'adscriure d'acord amb la Llei 40/2015, de règim jurídic del sector públic (vegeu l'apartat 1.2.1).
2. L'any 2017 l'ICRA no tenia aprovat un Pla estratègic (vegeu l'apartat 1.2.2).
3. En l'exercici 2017 no hi va haver contracte programa amb la Generalitat. El contracte programa ha de ser l'instrument per regular les relacions entre l'ICRA i el Govern de la Generalitat, el seu finançament i els seus objectius (vegeu l'apartat 1.2.2).
4. La Memòria dels comptes anuals de l'ICRA de l'exercici 2017 no inclou tota la informació requerida d'acord amb les Instruccions conjuntes de la Intervenció General, la Direcció General de Pressupostos i la Direcció General del Patrimoni del 15 de juliol del 2009, sobre alguns aspectes pressupostaris i comptables de determinades entitats del sector públic de la Generalitat de Catalunya. Aquesta mancança ha estat parcialment corregida en la Memòria dels comptes anuals de l'exercici 2018 (vegeu l'apartat 2.1).
5. L'ICRA tenia una RLT que no havia estat aprovada pel Patronat i no tenia taules salarials aprovades que incloguessin els diferents conceptes retributius de cada una de les categories de personal (vegeu l'apartat 2.3.1.1).
6. L'ICRA tenia un document intern no aprovat pel Patronat en el qual s'establien les retribucions totals de les diferents categories mitjançant un import o un interval d'imports, però no s'indicaven els criteris per determinar la retribució assignada dins de cada interval (en alguns casos la diferència entre el mínim i el màxim és superior al 40%) (vegeu l'apartat 2.3.1.1).
7. En alguns casos les retribucions abonades no s'ajusten al que estableix el document intern que determina els nivells salarials ni al model de retribució variable dels projectes de transferència aprovats per la direcció de l'ICRA (vegeu l'apartat 2.3.1.2).
8. L'ICRA tenia adscrits dos investigadors ICREA amb els quals havia subscrit contractes de treball a temps parcial en contra del que determina el conveni de col·laboració entre ICREA i l'ICRA. La Sindicatura considera que la formalització de dos contractes de

treball (un amb ICREA i un altre amb l'ICRA) té com a resultat una duplicitat de retribucions per una mateixa activitat i que les retribucions addicionals que correspongui percebre als investigadors ICREA adscrits a l'ICRA haurien de ser abonades per ICREA, sens perjudici de la compensació que l'ICRA hagués d'abonar a ICREA (vegeu l'apartat 2.3.1.3).

9. L'abonament del complement salarial de sotsdirecció corresponent a l'exercici 2014 i reconegut com a deute en un document signat el 25 de maig del 2017 no s'ajusta a dret (vegeu l'apartat 2.3.1.4).
10. Per a la selecció de cinc treballadors d'un total de quaranta-un incorporats el 2017, no es va fer cap procediment de selecció.

En la contractació d'un altre treballador no es van respectar els principis de concurrència i publicitat (vegeu l'apartat 2.3.1.5).

11. L'ICRA no disposava d'un sistema de control horari dels treballadors (vegeu l'apartat 2.3.1.6).
12. El juny del 2019 el Portal de la transparència de l'ICRA no inclou la informació referida a personal prevista en els articles 8 i 9 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (vegeu l'apartat 2.3.1.7).
13. Com a conseqüència de la normativa establerta, la despesa de personal de l'ICRA no recull el cost del personal adscrit, les retribucions del qual són abonades per l'entitat d'on procedeix (vegeu els apartats 2.3.1.3 i 2.3.1.4).
14. L'ICRA va adquirir material fungible de forma recurrent mitjançant compres directes que, si bé individualment, eren d'import inferior al del contracte menor, van significar imports acumulats elevats. Per a aquests subministraments s'haurien d'haver formalitzat contractes o acords marc seguint els procediments de contractació aplicables. La Sindicatura considera que, d'acord amb la doctrina administrativa de diverses juntes consultives de contractació, la subscripció de contractes menors successius per contractar serveis i subministraments que es requereixen repetidament per respondre a necessitats de caràcter recurrent, periòdic o permanent i que de forma agregada superin l'import del contracte menor, suposa un incompliment del que estableix l'article 86.2 del TRLCSP i, en conseqüència, es considera que hi ha hagut un fraccionament indegut dels contractes (vegeu l'apartat 2.3.2.3).
15. En l'àmbit de la contractació, l'any 2017 l'ICRA va actuar com a poder adjudicador no administració pública tot i que, a parer de la Sindicatura, tenia la naturalesa de poder adjudicador administració pública (vegeu l'apartat 2.6).

3.2. RECOMANACIONS

A continuació s'inclouen les recomanacions sobre alguns aspectes que s'han posat de manifest durant el treball de fiscalització.

1. Seria convenient que el Patronat de l'ICRA aprovés el Pla estratègic i promogués la formalització d'un nou contracte programa amb la Generalitat de Catalunya.
2. L'ICRA hauria de revisar, adequar i donar publicitat al marc propi dels recursos humans i aprovar i publicar anualment les taules salarials aplicables amb els diferents conceptes retributius i els imports aplicables a cada categoria laboral.
3. L'ICRA hauria de promoure la revisió dels convenis amb ICREA per tal que els investigadors adscrits rebin una única nòmina d'aquesta entitat i establir els mecanismes de compensació a ICREA per les retribucions addicionals que correspongui rebre, si escau, als investigadors ICREA per la seva activitat a l'ICRA.
4. Seria convenient establir un sistema per a la imputació a l'ICRA del cost del personal adscrit que hi treballa i que és suportat per les entitats de procedència i la Memòria hauria d'informar del cost total del personal que presta serveis a l'ICRA.

4. ANNEX: BALANÇ I COMPTE DE RESULTATS

En el quadre 5 es presenta el Balanç de l'ICRA a 31 de desembre del 2017 i en el quadre 6 el Compte de resultats de l'exercici finalitzat en aquella data.

Quadre 5. Balanç a 31 de desembre del 2017

Actiu	31.12.2017	Patrimoni net i passiu	31.12.2017
Actiu no corrent	1.182.306	Patrimoni net	2.849.033
Immobilitzat intangible	16.497	Fons dotacional o fons socials	69.000
Immobilitzat material	1.165.788	Excedents d'exercicis anteriors	1.516.993
Inversions financeres a llarg termini	21	Excedent de l'exercici	440.440
		Ajustaments per canvi de valor	(294.569)
		Subvencions, donacions i llegats rebuts	1.117.169
Actiu corrent	8.469.695	Passiu no corrent	1.778.888
Usuaris, patrocinadors i altres deutors de les activitats	3.538.102	Deutes a llarg termini	1.778.888
Inversions financeres a curt termini	3.593	Passiu corrent	5.024.080
Efectius i altres actius líquids equivalents	4.928.000	Deutes a curt termini	321.436
		Creditors per activitat i altres comptes a pagar	897.309
		Periodificacions a curt termini	3.805.335
Total actiu	9.652.001	Total patrimoni net i passiu	9.652.001

Imports en euros.

Font: Comptes anuals de l'ICRA.

Quadre 6. Compte de resultats. Exercici 2017

Concepte	2017
Ingressos per les activitats	4.242.708
Prestacions de serveis	235.876
Subvencions oficials a les activitats	3.876.205
Altres subvencions, donacions i llegats	130.627
Aprovisionaments	(33.456)
Treballs realitzats per altres empreses	(33.456)
Despeses de personal	(2.362.895)
Sous, salaris i assimilats	(1.843.657)
Càrregues socials	(519.238)
Altres despeses d'explotació	(1.383.053)
Serveis exteriors	(1.367.881)
Arrendaments i cànons	(304.905)
Reparacions i conservació	(149.534)
Serveis professionals independents	(162.344)
Transports	(2.068)
Primes d'assegurances	(14.110)
Serveis bancaris	(1.134)
Publicitat, propaganda i relacions públiques	(18.616)
Subministraments	(153.290)
Altres serveis	(561.880)
Tributs	(1.672)
Altres despeses de gestió corrent	(13.500)
Amortització de l'immobilitzat	(530.901)
Subvencions, donacions i llegats traspassats al resultat	436.657
Altres resultats	4.031
Resultat d'explotació	371.091
Ingressos financers	193.934
De valors negociables i altres instruments financers	193.934
En tercers	193.934
Despeses financeres	(131.246)
Per deutes amb tercers	(131.246)
Variació de valor raonable en instruments financers	11.579
Diferències de canvi	(4.918)
Resultat financer	69.349
Resultat abans d'impostos	440.440
Resultat de l'exercici	440.440

Imports en euros.

Font: Comptes anuals de l'ICRA.

5. TRÀMIT D'AL·LEGACIONS

A l'efecte del que preveu la normativa vigent, el projecte d'informe va ser tramès el 16 de gener del 2020 a la Fundació Institut Català de Recerca de l'Aigua.

5.1. AL·LEGACIONS REBUDES

L'escrit d'al·legacions presentat per la Fundació Institut Català de Recerca de l'Aigua es reproduïx a continuació.

Títol: Al·legacions a un projecte d'informe
Cos de la tramesa:

Data de recepció del projecte d'informe: 16.01.2020

Benvolguts,

Un cop revisat el contingut del projecte d'informe a dalt indicat, us fem arribar les nostres al·legacions al mateix

Cordialment,

Ivan Sánchez Tolosa
Gerent ICRA

Data de la signatura: 17:36:27 30/01/2020

Signant: IVAN SANCHEZ (R: G17920851)

GENERALITAT DE CATALUNYA
SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA.
Àrea de Fiscalització
Departament Sectorial D
Secretaria d'Universitats i recerca
Síndic: D. Jordi PONS I NOVELL

Referència: Projecte Informe Fiscalització ICRA expedient 44/2019-PROJECTE-Exercici 2017

D. IVAN SÁNCHEZ TOLOSA, Gerent de l'Institut Català de Recerca de l'Aigua, amb domicili a efectes de notificacions al C/Emili Grahit, 101, CP 17003 de Girona, en l'expedient de referència 44/2019-PROJECTE-Exercici 2017,

MANIFESTA

Que recentment, aquesta entitat està essent fiscalitzada d'acord amb el que disposa l'article 40 de la Llei 18/2010, de 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes, havent rebut trasllat del projecte d'informe de fiscalització amb referència 44/2019, i com a conseqüència d'aquest, ICRA ha tingut coneixement del seu resultat, havent-se detectat certes conclusions finals o incidències que, entenem, amb tots els respectes, que no s'ajusten a la realitat o adret. Així ho expressem d'acord amb les al·legacions que seguidament es presenten als efectes que siguin considerades a la proposta d'informe definitiu que des del síndic responsable, doni trasllat al ple del Parlament per a ser aprovat, i tot això, d'acord amb l'al·legat en aquest escrit, entenent que és de justícia que demano per a la seva modificació.

Per tot això, entenem que amb la presentació d'aquestes al·legacions, es dona compliment del que disposa a l'article 40.2 de la Llei 18/2010, de 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes, tot presentant les següents:

AL·LEGACIONS

Primera.- Referent a la fiscalització de l'apartat de despeses (2.3), i referent a les despeses de personal (2.3.1), l'informe de fiscalització arriba a unes conclusions sobre les **retribucions de personal** (2.3.1.2) indicant que *“Dues persones amb categoria de tècnic administratiu han percebut unes retribucions pactades de forma individual en el seu contracte i superiors a les previstes en el document dels nivells salarials”,* i que en observacions s'informa que *“Les retribucions abonades no s'ajusten en alguns casos a l'establert en el document intern que estableix els nivells salarials i al model de retribució variable dels projectes de transferència aprovats per la direcció de l'ICRA.”*

En atenció al que s'indica al projecte d'informe, no podem estar d'acord amb les conclusions arribades per aquest escrit ja que, ICRA, té en aplicació unes taules salarials, aprovades degudament, havent establert els imports de cada treballador d'acord amb el Salari Mínim Garantit que s'hi estableix per a cada categoria i, aquest fet no implica que hi hagi un rang salarial fins a l'import de la següent categoria. Les taules salarials no indiquen salaris previstos, sinó el Salari Mimin Garantit per aquella categoria. Per aquest motiu, entenem que les retribucions a les que refereix el projecte d'informe de fiscalització, es troben ajustades a la documentació interna de l'ICRA.

Segona.- Referent a la fiscalització de l'apartat de despeses (2.3), i referent a les despeses de personal (2.3.1), **ICRA té incloses despeses de personal de la UDG adscrita a l'ICRA** (2.1.3.4), amb adscripció regulada en el conveni de col·laboració de data 27 de juliol de 2007. D'acord amb aquesta col·laboració, en un annex al conveni indicat que es va signar en data 28 de maig de 2008, es va signar l'adscripció del sotsdirector, creada pel patronat de l'ICRA en data 27 de maig de 2008. L'annexa d'adscripció, ho va ser per un període de tres anys, prorrogables.

El 25 de maig del 2017, el director de l'ICRA va signar un document de deute a favor del sotsdirector que inclou pagaments que s'haurien meritats des de l'1 de gener

del 2014 per les tasques de gestió a l'ICRA. L'acord preveu que aquests pagaments es faran efectius de forma prorratejada en els exercicis del 2015 al 2018.

Que en data 02 de gener de 2012 es va signar un annex al conveni de regulació entre ICRA i la Universitat de Girona, relatiu a l'adscripció de l'activitat de recerca del Dr. Sergi Sabater Cortés, el qual tenia per objecte el de recollir les condicions particulars derivades de l'adscripció de la totalitat de l'activitat de recerca de l'adscrit, i complementàries de les ja establertes en el conveni de data 27 de juliol de 2007. En la condició segona de l'annex indicat es disposa expressament que l'adscripció de la recerca s'iniciarà el 2 de gener de 2012 i finalitzarà el 31 de desembre de 2015, informant expressament que la seva durada seria de 4 anys. A més, en la clàusula quarta, s'especifiquen retribucions en concepte de compensacions econòmiques, sense oblidar que es tracta d'un annexa al conveni signat en data 02 de gener de 2012. Per tant, no podem obviar que la figura del sotsdirectors es trobava totalment regulada tant la seva funcionalitat com la rebuda de compensacions.

Per tant, no hem d'oblidar que les conclusions que recull l'informe sobre aquest aspecte (el qual indica que les retribucions de 2014 no es troben ajustades a dret), el contingut del conveni de 27 de maig de 2008 (que és l'instrument que recull la voluntat de l'ICRA i de la UdG per fer eficaç l'acord del Patronat de l'ICRA del 27 de maig del 2008 de nomenament de sotsdirector), s'ha d'interpretar conjuntament i de forma global amb els documents anteriorment esmentats i, per tant, és obvi que existeix un encomanament de les tasques de gestió al sotsdirector de l'ICRA des del 2008 sense que aquesta gestió hagi finalitzat, entenent que els pagament meritats des de l'1 de gener de 2014 fins 31 de desembre de 2015 se'ls ha de considerar ajustats a dret i, tot això, d'acord amb les disposicions que contenen els acords indicats i els actes coetanis dels agents actuants durant el període esmentat. No regular la forma de pagament, no significa que no hagin meritat degudament. Tampoc es pot arribar a la conclusió que la prestació no es troba ajustada a dret. Per tant, la regulació de l'anualitat de l'any 2014 ho ha de ser de la totalitat de documents signats.

Així mateix, i en aquest sentit, no podem oblidar que, inclús el codi civil, dona validesa a la contractació verbal, pel cas que remotament es considerés una falta de regulació d'aquest aspecte, ja que en el seu article 1278 diu que *"els contractes seran obligatoris, qualsevol que sigui la seva forma en la que s'hagin celebrat, sempre que concorrin les condicions per la seva validesa"*, i l'article 1261 diu que *"...no hi ha contracte sinó quan concorrin els següents requisits: consentiment, objecte cert i causa de la obligació que s'estableixi"*. I és evident que en el present supòsit, de la documentació que es refereix en els paràgrafs anteriors, existeix un consentiment de les parts en la contractació, un objecte cert en la contractació especificat clarament en els convenis indicats i, per últim, una notòria causa, consistent en la necessitat de l'encomanament de la gestió al Dr. Sergi Sabater Cortés en la forma que queda palès a tots i cadascun dels escrits que s'indiquen. La regulació de la forma de pagament d'aquesta gestió, esdevé un element no principal d'aquesta contractació, fent evident que, sense la regulació de la forma de pagament, és una condició no principal que avoca clarament a una notòria validesa i conseqüent eficàcia d'aquesta contractació, sense que pugui esdevenir mai una contractació no ajustada a dret.

Tercera.- Referent a la fiscalització de l'apartat de despeses (2.3), i referent a les despeses de personal (2.3.1), l'informe valora en l'apartat 2.3.1.5 les **altes de treballadors** de l'ICRA, informant que *"En trenta-un casos l'ICRA va fer un procediment de selecció, en cinc casos el procediment de selecció va ser aliè a l'ICRA (convocatòries públiques d'altres organismes públics) i en cinc casos l'ICRA no va realitzar cap procediment de selecció."*

Sobre aquesta qüestió hem de dir el següent: les cinc altes a les que fa referència l'informe dos d'elles no impliquen cap canvi respecte la posició i per tant no procedeix CALL, simplement es tracta d'un canvi de contracte per raó de vida laboral: LBE de Temporal a Indefinit, AHE de Temporal a Temporal. I les tres restants corresponen a processos de contractació urgent per cobrir necessitats que no es podrien haver solucionat amb l'execució del procediment estàndard. A més, van ser contractacions urgents i de molt curta durada (al seu moment, durant el procés d'auditoria, es van aportar les incoacions que van motivar aquests procediments). Aquests van ser: 1) OFE: Contractació temporal Urgent per a la confecció de documentació per donar resposta a Requeriment de subsanació de documentació i justificació per part del MINECO, essent els recursos de la oficina RDi insuficients pel termini disponible. 2) AGA: Contractació Urgent per substitució temporal per cobrir Baixa voluntària al Departament ECOFIN mentre no es cobria la posició permanent amb el call corresponent. I 3) MMA: Contractació temporal Urgent per implantació de nou mòdul a ERP intern.

A més, l'informe indica que *"La Sindicatura ha revisat tres expedients de selecció escollits a criteri de l'auditor, dos corresponents a contractes temporals i l'altre a un contracte indefinit. En aquest darrer expedient no es van respectar els principis de concurrència i publicitat."*

Sobre aquest aspecte que, entenem és important, entenem que sí es van respectar els principis de concurrència i publicitat, i així se'n desprèn de la següent i única argumentació: en referència a la substitució del Lloc de Treball de Responsable ECOFIN per baixa voluntària de XFR, el perfil del CALL de ExpIP_117_17 TEC_FINANCES, aquesta respecta els principis de publicitat i concurrència, bàsicament per motius estratègics, ja que va ser definit de forma prou ampla, tant a nivell de funcions com de competències professionals, per poder captar el màxim volum de candidatures fins a les diferents posicions del departament d'ECOFIN a cobrir, o susceptibles de ser cobertes. Així mateix i per aquesta raó, no es va especificar el nombre de vacants, deixant-lo obert. Per tant, en quant a la limitació a la concurrència, ICRA va ampliar el ventall de persones per a analitzar als efectes de tenir el màxim nombre de persones possibles a poder escollir. Durant l'execució del procés, va quedar vacant la posició de Responsable ECOFIN (per baixa voluntària) deixant vacants les dos posicions del departament d'ECOFIN. Per tant, per l'abans indicat, es van valorar les candidatures vàlides i es van fer les entrevistes corresponents amb els perfils que es corresponien amb cada perfil requerit (dos posicions) per poder agilitzar la incorporació de candidats vàlids. En els perfils (CV's) obtinguts en aquest procediment es trobaven diferents candidats/es vàlids/es i la persona incorporada va ser d'entre ells. Per tant s'entén que sí que es va aplicar el principi de publicitat, no es va limitar la concurrència en cap cas, els CV's es van obtenir exclusivament del call abans indicat (que es va definir de manera premeditada com a ampli en quant a

perfil i en quant a posicions a dotar) i les persones que finalment van ser incorporades ho van ser exclusivament a través d'aquest call.

Per tant, amb aquestes característiques, entenem que les places a les que refereix el projecte d'informe de fiscalització, i concretament les de l'apartat 2.3.1.5, han estat ocupades respectant amb escreix els principis de publicitat i concurrència.

Quarta.- En quant a l'apartat 2.3.2.3, referent a compres de material fungible, és cert que ICRA va fer compres recurrents de material de laboratori no inventariable d'importos inferiors al del contracte menor a cinc proveïdors per un import superior a 20.000€ amb un total de 163.772€. Aquestes compres les realitzen els investigadors de forma directa, sense que existeixin contractes o acords marc amb els proveïdors. Però, al contrari de les conclusions arribades en el projecte de l'informe de fiscalització, des d'ICRA entenem que aquesta actuació es troba ajustada a dret i, bàsicament, degut a què les compres de subministres i serveis de materials de laboratori no inventariable que realitza ICRA, tot i poder ser considerades objectivament com a recurrents, son compres les quals tenen la principal característica comuna de ser compres no planificables, sense que puguin considerar-se compres recurrents les quals puguin enquadrar-se en el marc d'unes compres fraccionades i que puguin ser comprades d'una vegada. Per tant, la característica de compres no planificables descarta la consideració que aquestes compres es puguin fer d'una forma planificada i previsible.

Cal tenir en compte, a l'hora d'analitzar aquest tipus de compres, que ICRA és un centre de recerca el qual pot consumir productes que podrien considerar-se compres recurrents per ser subministres que adquireix amb condicions repetitives per diferents motius. És evident que, desconeixent els motius de compra, i l'origen de cada una d'elles, pot interpretar-se l'existència d'un fraccionament de l'objecte de la compra, però en el cas de l'ICRA, val a dir que, als efectes d'auditar aquest tipus de compres, hem d'analitzar minuciosament els motius de la compra, a què obeeix la mateixa, quina és la necessitat, i l'origen de la necessitat. Amb aquestes premisses, es pot observar clarament que totes les compres realitzades de material o subministres indicats en el paràgraf anterior obeeix a necessitats no planificables i, per tant, a compres que no enquadra-les a supòsits de fraccionament als efectes d'evitar l'aplicació del TRLCSP (normativa vigent en el període analitzat). A més, hem de considerar que les compres planificables i recurrents, és objecte d'interpretació restrictiva en la nova LCSP 9/2017, la qual no és aplicable als supòsits del llarg de l'any 2017. A l'ICRA, cada grup de recerca funciona de forma independent obeint objectius d'investigació i recerca i, cada un dels grups incoa les compres segons necessitats, la majoria de vegades no planificables.

Per tant, el desenvolupament de la tasca de recerca no permet fer una previsió de la natura dels articles ni de la quantitat dels articles a adquirir i, per tant, dificulta establir un contracte o un acord marc.

Si bé és cert que existeixen resolucions amb doctrina administrativa de diverses juntes que advoquen a la necessitat d'exigència de determinats requisits per a cometre compres recurrents per a contractar serveis i subministres per contractació

menor, no és gens menys cert que, aquesta doctrina ho és a partir de la vigència de la nova normativa reguladora de contractes del sector públic, i a la vegada, refereix expressament en supòsits de compres recurrents i planificables, enquadrades expressament en supòsits de fraccionament de compres, supòsits que res tenen a veure amb els que ha comès l'ICRA. Per tant, és evident que, tot i la reiteració de compres d'ICRA a diversos proveïdors, no han estat comeses amb les premisses de fraccionament fraudulent.

És per això, que considerem no ajustada a la realitat l'anàlisi de l'ens fiscalització i, conseqüentment, no ajustada a dret.

Quinta.- En quant al què indica l'informe en el seu apartat 2.3.2.5., referent a **altres despeses**, indica que ICRA no tenia cap contracte subscrit amb el proveïdor del servei de neteja, sinó únicament un pressupost aprovat. Entenem que, la facturació del període de 2017 va ser de 21.460,85 més IVA. No hem d'oblidar que un pressupost és un document on una empresa indica la quantitat de diner que estima que costarà a un client un determinat producte o material, o un servei o una obra, el qual obté la força de llei des que aquest és acceptat dintre del termini que indica el mateix pressupost. Per tant, un pressupost comença a tenir validesa legal des del moment que existeix un acord i acceptació entre les dues parts (comprador-venedor). Des d'aquest moment, les parts es troben completament vinculades des de l'acceptació, quedant vinculades les parts als drets i obligacions que estableix la normativa reguladora d'obligacions i contractes de la branca del dret civil. Encara que, l'acceptació verbal és legalment vinculant, el més recomanable és demanar l'acceptació del pressupost per escrit. És per això que, la signatura del client d'un pressupost, s'entén com a acceptació de les condicions del mateix, passant a ésser un contracte plenament vinculant, tenint efectes jurídics des de la seva signatura. Aquesta signatura atorga validesa jurídica i converteix al mateix en un contracte amb obligacions per les dues parts.

Per això, entenem que l'acceptació del pressupost atorga plena validesa a la contractació realitzada, no havent-se de tenir en compte la conclusió de la inexistència de contracte en aquesta contractació. Les condicions de l'acord van quedar plenament plasmades en el pressupost acceptat i signat.

Sisena.- Ja referent al punt 2.6 de l'informe de fiscalització, se'ns posa en dubte la caracterització de l'ens, entenent que el subjecte de l'ICRA no és un **poder adjudicador** i és administració pública. Sobre aquest aspecte, cal indicar que en l'àmbit de contractació, l'any 2017 l'ICRA va actuar com a poder adjudicador no administració pública, essent aquesta, la seva naturalesa jurídica en el seu actuar, sense que pugui considerar-se, de cap de les maneres, administració pública, tot i que, a parer de la Sindicatura, tenia la naturalesa de poder adjudicador administració pública.

La Directiva 2014/24/UE, de contractació pública inclou la definició de «**Poders adjudicadors**»: **l'Estat, les autoritats regionals o locals, els organismes de dret públic o les associacions formades per un o diversos d'aquests poders o un o diversos d'aquests organismes de Dret públic.**

Després de l'aprovació de la LCSP de 2017 i la seva entrada en vigor s'ha iniciat un sorprenent debat sobre la conveniència o no de tenir la consideració de poder adjudicador, argumentant l'escassa flexibilitat de gestió contractual de el règim jurídic que se'ls aplica (debat que es s'estén fins i tot a ens qualificats com a mitjans propis). I és sorprenent perquè **la consideració, o no, de poder adjudicador** no és una qüestió d'elecció o preferència, sinó que **és el resultat de l'aplicació directa de les exigències de el dret europeu**. S'és, o no s'és. I en la interpretació s'ha d'estar a preservar l'efecte útil del dret europeu.

Tal com s'ha dit anteriorment, la Directiva 2014/24/UE, de contractació pública inclou la definició de «Poders adjudicadors». I defineix **organismes de dret públic** com “qualsevol organisme que reuneixi totes les característiques següents:

- a) que s'hagi creat específicament per satisfer necessitats d'interès general que no tinguin caràcter industrial o mercantil;
- b) que estigui dotat de personalitat jurídica pròpia, i
- c) que estigui finançat majoritàriament per l'Estat, les autoritats regionals o locals, o altres organismes de Dret públic, o la gestió estigui subjecta a la supervisió de les autoritats o organismes, o que tingui un òrgan d'administració, de direcció o de supervisió, en què més de la meitat dels membres siguin nomenats per l'Estat, les autoritats regionals o locals, o altres organismes de Dret públic”.

Aquesta definició és clara i pretén aconseguir l'homogeneïtat en l'aplicació normativa d'aquesta disposició comunitària europea. I la interpretació ha de ser la que resulta de la jurisprudència del TJUE, que ha optat per criteris subjectiu-funcionals quan es compleixen tres requisits.

La recent STJUE de 5 d'octubre de 2017, LitSpecMet i Vilniaus, es. C-567/15, recorda que una entitat adquireix la condició de Poder Adjudicador quan es compleixen tres condicions acumulatives, és a dir,

- a) que aquesta entitat hagi estat creada específicament per satisfer necessitats d'interès general que no tinguin caràcter industrial o mercantil;
- b) que estigui dotada de personalitat jurídica; i
- c) que la seva activitat estigui majoritàriament finançada pels poders públics o que la seva gestió estigui controlada per part d'aquests últims, o que més de la meitat dels membres del seu òrgan d'administració, de direcció o de vigilància siguin nomenats pels poders públics.

Aquestes tres condicions són acumulatives, sent, en canvi, alternatius els requisits a què es refereix la condició expressada en la lletra c).

Això és el que literalment, ve a dir el nostre **article 3.3 LCSP 2017**. Però en la seva concreta interpretació i abast ha d'estar-se, insistim, al dictaminat pel TJUE al respecte (autèntic dret pretorià).

En primer lloc, s'ha d'atendre a la naturalesa de l'activitat: **satisfer necessitats d'interès general que no tinguin exclusiu caràcter mercantil**, i en aquest cas, per tractar de gestió econòmica, quedarà justificada la seva submissió a el règim jurídic privat. A l'efecte, la STJUE de 15 de gener de 1998, Mannesmann indicava que, si hi ha una funció d'interès general –indubtable quan l'àmbit de l'activitat es designa habitualment sota l'expressió de «obligacions de servei públic»–, al marge que l'activitat tingui vessants mercantils o industrials, es produeix una *vis atractiva* del primer element, i s'han d'entendre a aquest ens sotmès a la regla de contractació pública. En conseqüència, els ens instrumentals que prestin un servei públic o hagin de complir amb obligacions de servei públic, es troben sotmesos a el règim de la legislació de contractes públics. La STJUE de 10 de novembre de 1998, BFI Holding, insisteix en aquesta idea, entenent que **estem en presència d'un poder adjudicador quan la funció és d'interès general, encara que, i aquesta dada és de gran rellevància, l'activitat es presti en règim de competència**. És a dir, prima la dada teleològica de l'activitat que desenvolupa aquest ens adjudicador. **En aquesta jurisprudència es distingeix, en definitiva, entre necessitats d'interès general que tinguin caràcter industrial o mercantil amb les necessitats que no tinguin aquest caràcter**. Aquesta mateixa doctrina es recull en les STJUE de 17 de desembre de 1998, Irish Forestry Board, 27 d febrer de 2003, Adolf Truley i 22 de maig de 2003, Korhonen.

Criteri que no es veu afectat pel fet que empreses privades satisfacin o puguin satisfer les mateixes necessitats que aquest, ja que la inexistència de competència no és un requisit necessari per definir a un organisme de Dret públic.

En tot cas, com va posar en relleu la STJUE de 16 d'octubre de 2003, de condemna a el Regne d'Espanya en l'assumpte SEIPSA, en absència de risc empresarial, una empresa pública o qualsevol altre ens controlat pel poder públic es comporta com a poder adjudicador i estarà sotmès a les regles i principis de la contractació pública. Diu així la Sentència:

«91. A això, cal afegir que, amb independència de si hi ha un sistema oficial de compensació de possibles pèrdues de SIEPSA, sembla poc probable que aquesta hagi de suportar els riscos econòmics derivats de la seva activitat. En efecte, tenint en compte que la realització de la missió d'aquesta societat constitueix un element fonamental de la política penitenciària de l'Estat espanyol, resulta versemblant que, com a únic accionista, dit Estat prengui totes les mesures necessàries a l'objecte d'evitar una possible fallida de SIEPSA.

92. En aquestes circumstàncies, hi ha la possibilitat que, en un procediment d'adjudicació d'un contracte públic, SIEPSA es guïï per consideracions diferents de les merament econòmiques. Doncs bé, precisament per evitar aquesta possibilitat, s'imposa l'aplicació de les directives comunitàries sobre contractes públics (en aquest sentit, en particular, sentències Adolf Truley, apartat 42, i Korhonen i altres, apartats 51 i 52, abans esmentades).

93. Tenint en compte el conjunt de factors jurídics i fàctics que regulen l'activitat de SIEPSA, com els assenyalats en els apartats 84 a 92 de la present sentència, **procedeix concloure que les necessitats d'interès general per la qual es va crear específicament, no tenen caràcter industrial o mercantil**.

94. D'això en resulta que una entitat com SIEPSA ha de ser qualificada d'organisme de dret públic en el sentit de l'article 1, lletra b), paràgraf segon, de la Directiva 93/37 i, per tant, d'entitat adjudicadora acord amb el paràgraf primer d'aquesta disposició.»

De la jurisprudència esmentada es dedueix que resulta indiferent per determinar el compliment d'aquest requisit que, a més de satisfer necessitats d'interès general, l'entitat desenvolupi altres activitats que no les satisfan i fins i tot que les activitats per a satisfacció de l'interès general només constitueixin «una part relativament poc important» de la seva activitat global (STJUE 15 gener 1998 Mannesmann, paràgraf 25; STJUE de 10 de novembre de 1998, BFI Holding, paràgrafs. 55 i 56; STJUE de 12 de desembre de 2002, Universale-Bau, paràgrafs 54-56; STJUE de 27 de febrer de 2003, Adolf Truley, paràgraf 56; STJUE de 22 de maig de 2003, Korhonen, paràgrafs 57 i 58).

La STJUE de 13 de desembre de 2007 (Bayerischer) ha confirmat l'abast d'aquest requisit al recordar que resulta indiferent per determinar el compliment d'aquest requisit que, a més de satisfer necessitats d'interès general, l'entitat desenvolupi altres activitats que no les satisfan i fins i tot que les activitats per a satisfacció de l'interès general només constitueixin «una part relativament poc important» de la seva activitat global.

En segon lloc, és cert que l'ens, per considerar-se poder adjudicador ha de tenir pròpia personalitat jurídica, si bé per al dret comunitari la forma jurídica adoptada pública o privada no és per si criteri decisiu, ja que s'ha de fer una interpretació funcional de la que resulta que la forma jurídica, pública o privada, és indiferent a aquests efectes. Al respecte, és especialment rellevant la doctrina que manté l'esmentada STJUE de 10 de novembre de 1998: «cal recordar que, per a donar plens efectes a el principi de lliure circulació, el concepte d'entitat adjudicadora ha de rebre una interpretació funcional (en aquest sentit, vegeu la sentència de Tribunal de Justícia de 20 de setembre de 1988, Beentjes). Aquesta necessitat s'oposa que s'estableixin diferències en funció de la forma jurídica de les disposicions per les quals es crea l'organisme i s'especifiquen les necessitats que aquest ha de satisfer». Així doncs, les empreses mercantils no es poden entendre excloses de l'àmbit d'aplicació. S'ha de determinar primerament si pot ser inclosa la seva activitat en els paràmetres funcionals explicats a fi de ser considerada poder adjudicador. Així s'expressava de manera clara en la STJUE de 15 de maig de 2003, en la qual es condemnava a el Regne d'Espanya:

«55. Dels principis així elaborats per la jurisprudència de Tribunal de Justícia es desprèn que l'estatut de Dret privat d'una entitat no constitueix un criteri que pugui excloure la seva qualificació com a entitat adjudicadora en el sentit de l'article 1, lletra b), de les Directives 92 / 50, 93/36 i 93/37 i, per tant, de l'article 1, apartat 1, de la Directiva 89/665.»

L'últim requisit que s'exigeix és que el control –per via financera o qualsevol altre mitjà– sigui de l'Administració Pública. Ha de estar-se, per tant, a la dada de la «influència dominant» de el poder públic sobre l'organisme adjudicador. Supòsit que planteja poca problemàtica pel que fa al finançament i que es completa amb els supòsits en què la gestió es trobi sotmesa a un control per part d'aquestes últimes, o els òrgans d'administració, de direcció o de vigilància estiguin compos-

tos per membres més de la meitat dels quals siguin nomenats per les administracions públiques i altres entitats de dret públic. En relació a la primera extrem (participació en l'accionariat) la STJUE de 3 d'octubre de 2000, Universitat de Cambridge, ha aclarit **quan hi ha finançament majoritàriament públic. Li s'ha d'entendre que igualment concorre aquest tercer criteri o requisit quan hi ha un control final a la presa de decisions per part de el poder públic.** Així ho ha afirmat la recent STJUE d'1 de febrer de 2001, Comissió / República de França, que considera sotmeses a règim de contractació pública a les empreses franceses dedicades a la construcció d'habitatges per part de serveis públics de construcció i urbanització (en el endavant, «SPCU») i de societats anònimes d'habitatges de lloguer moderat (en endavant, «SA VAM»).

En relació a aquest últim requisit convé ressenyar la STJUE de 13 de desembre de 2007, Bayerischer, que aclareix què cal entendre per "activitat majoritàriament finançada per l'Estat, els ens territorials i altres organismes de dret públic" als efectes d'interpretar i aplicar adequadament el concepte d'organisme de dret públic com a poder adjudicador en el dret comunitari dels contractes públics. En el cas, la qualificació resultava controvertida en relació amb diferents organismes o establiments (Anstalten) alemanys de radiodifusió, majoritàriament dependents dels països federats (Landesrundfunkanstalten).

En la Sentència s'afirma que "el cànon que garanteix el finançament majoritari de l'activitat dels organismes que es tracta té el seu origen en el Conveni Estatal sobre la radiodifusió, és a dir, en un acte de l'Estat. Està previst i s'imposa per llei i no resulta d'una transacció contractual celebrada entre aquests organismes i els consumidors. El fet generador de l'obligació de pagament del cànon és la simple possessió d'un aparell receptor i no és la contrapartida del gaudi efectiu dels serveis prestats pels organismes en qüestió" (paràgraf 41), de manera que "la fixació de l'import del cànon tampoc és el fruit d'una relació contractual entre els organismes de radiodifusió de que es tracta en l'assumpte principal i els consumidors", ja que s'estableix mitjançant una decisió formal dels parlaments i els governs dels Länder, adoptada sobre la base de un informe elaborat per la KEF en funció de les necessitats financeres declarades pels propis organismes a més de que el cobrament de el recurs per la GEZ es porta a terme "mitjançant resolució de liquidació, és a dir, mitjançant un acte en exercici de funcions públiques.

El Tribunal remata les seves consideracions en els importants paràgrafs 47 a 50, afirmant que:

«Finalment, és procedent assenyalar que, a la llum de l'enfocament funcional abans esmentat, com encertadament indica la Comissió de les Comunitats Europees, no hi pot haver una diferent apreciació segons que els mitjans financers circulin a través del pressupost públic, quan l'Estat percep en primer lloc el cànon i després posa a disposició dels organismes públics de radiodifusió dels ingressos procedents d'aquest cànon, o que l'Estat concedeixi a aquests organismes el dret de percebre el cànon per si mateixos.

Per tant, cal concloure que un finançament com l'analitzada en l'assumpte principal, que té el seu origen en un acte de l'Estat, està garantida per l'Estat i asse-

gurada mitjançant una modalitat d'imposició i recaptació inclosa dins de les prerrogatives de poder públic, compleix el requisit de «finançament per l'Estat», a efectes de l'aplicació de les normes comunitàries en matèria d'adjudicació de contractes públics.

Aquesta forma de finançament indirecte n'hi ha prou perquè es compleixi el requisit relatiu a la «finançament per l'Estat» que preveu la normativa comunitària, sense que sigui necessari que el propi Estat estableixi o designi un organisme públic o privat encarregat del cobrament del cànon.

En conseqüència, (...) hi ha un finançament majoritària per l'Estat quan les activitats d'organismes públics de radiodifusió com els examinats en l'assumpte principal estan majoritàriament finançades mitjançant un cànon a càrrec dels posseïdors d'un aparell receptor, impost, calculat i percebut segons normes com les considerades en l'assumpte principal.»

Aquests són els requisits, i amb aquest abast funcional, que s'han d'utilitzar per comprendre si s'està o no en presència d'un poder adjudicador sotmès a les regles contractuals públiques.

Com a conclusió al que s'ha exposat, es pot afirmar que en els diferents i variats supòsits de descentralització funcional mitjançant la creació d'ens instrumentals, la naturalesa de poder adjudicador dependrà, al marge de la seva personificació jurídica o privada (indiferent a aquests efectes), de les notes de control públic i de la satisfacció d'una activitat d'interès general (encara que aquesta sigui de caràcter industrial o comercial), sense que tingui perquè existir necessàriament monopoli. Només quan l'ens contractant realment es comporti com un autèntic agent econòmic (desproveït de funcions administratives), en condicions d'igualtat i sense prerrogatives pròpies d'un poder públic, serà legítima –fins i tot necessària– la decisió d'adoptar tècniques jurídiques pròpies de Dret privat, caracteritzades principalment per la seva flexibilitat, el que justificaria la no aplicació de les regles de la contractació pública (encara que si dels principis ex article 321 LCSP). **Pretendre eludir mitjançant l'argument de la forma jurídica privada els principis de la contractació pública, és el retorn a l'origen “de tots els problemes” que van justificar la condemna a el Regne d'Espanya en la STJUE de 15 de maig de 2003. La nova LCSP i seus principis exigeixen un esforç d'aplicació lleial, pensant en l'interès públic que existeix en tota utilització dels fons públics, on transparència, eficiència i integritat són paradigmes irrenunciables. La flexibilitat o confort a la gestió dels contractes no són arguments que puguin justificar la fugida de les regles de la LCSP.**

En definitiva, no existeix el dilema que es planteja Hamlet de “ser o no ser” al respecte: s'és, o no, poder adjudicador de forma reglada. I els Estats no tenen marge de discrecionalitat per a graduar o no aplicar les conseqüències d'aquesta categoria.

Per tot això, entenem que indubtablement, ICRA va actuar com a poder adjudicador no administració pública, emparat legalment sota el paraigües del TRLCSP anterior, així com de les Instruccions Internes de Contractació vigents durant el període de 2017.

A banda d'aquests arguments, la fiscalització pel síndic en aquest punt, només se'ns indica que ICRA complia amb els requisits de l'article 3.2 del TRLCSP anterior a la LCSP de 2017, sense argumentar els motius del compliment. Entenem que al fet d'afirmar que ICRA compleix amb aquests requisits, i per tant, *ipso iure*, és considerat administració pública, dona lloc a una clara falta de motivació al moment de poder presentar al·legacions ja que, pel mateix conducte, ICRA afirma contràriament que no compleix aquests requisits, i que per tant, se li ha d'aplicar les disposicions que regulen el ser i funcionament com a poder adjudicador.

Revisant aquesta normativa, aquesta ens diu:

“Real Decreto Legislativo 3/2011, de 14 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Contratos del Sector Público

Artículo 3 Ámbito subjetivo

2. Dentro del sector público, y a los efectos de esta Ley, tendrán la consideración de Administraciones Públicas los siguientes entes, organismos y entidades:

- a) Los mencionados en las letras a) y b) del apartado anterior.
- b) Los Organismos autónomos.
- c) Las Universidades Públicas.
- d) Las entidades de derecho público que, con independencia funcional o con una especial autonomía reconocida por la Ley, tengan atribuidas funciones de regulación o control de carácter externo sobre un determinado sector o actividad, y
- e) Las entidades de derecho público vinculadas a una o varias Administraciones Públicas o dependientes de las mismas que cumplan alguna de las características siguientes:
 - 1.ª Que su actividad principal no consista en la producción en régimen de mercado de bienes y servicios destinados al consumo individual o colectivo, o que efectúen operaciones de redistribución de la renta y de la riqueza nacional, en todo caso sin ánimo de lucro, o
 - 2.ª que no se financien mayoritariamente con ingresos, cualquiera que sea su naturaleza, obtenidos como contrapartida a la entrega de bienes o a la prestación de servicios.

No obstante, no tendrán la consideración de Administraciones Públicas las entidades públicas empresariales estatales y los organismos asimilados dependientes de las Comunidades Autónomas y Entidades locales.”

A la vista del contingut de la norma que indica el síndic en el seu projecte d'informe, entenem que ICRA no es troba en cap de les situacions que indiquen els apartats esmentats. Se'ns indica que es compleixen els requisits de l'article 3.2 e), però en cap moment se'ns argumenta el perquè s'acompleixen, sense que es puguin presentar al·legacions sobre les seves argumentacions. Tot i així, aquesta entitat fa l'esforç per argumentar allò contrari que no se'ns argumenta, tot indicant que, d'acord amb l'apartat 3.2 e), aquelles entitats que puguin ser considerades administracions públiques, hauran de complir amb els requisits de, en primer lloc, ser una

entitat pública. Així ho diu el mateix apartat quan diu que "...les entitats de dret públic vinculades..." ja només començant per aquí, no comprenem com el síndic tracta a l'ICRA com a entitat pública. Per tant, el primer dilema que se'ns presenta és el tracte com a ens públic o ens privat. És clar que el règim jurídic dels diferents subjectes depèn de la combinació de tres paràmetres que actuen de manera parcialment independent, com en un cub de Rubik. Aquests tres paràmetres que poden girar de forma –fins a cert punt– autònoma són:

- (A) que l'ens pertanyi al sector públic o al sector privat,
- (B) que es tracti d'un ens de dret públic o de dret privat, i
- (C) que la seva activitat estigui sotmesa a el Dret públic o a el Dret privat.

Cal partir de la idea que les persones jurídiques són ficcions creades per normes jurídiques per aconseguir efectes pràctics (per exemple, facilitar que sorgeixin empreses, la de limitar la responsabilitat dels seus creadors, o permetre que les administracions puguin realitzar algunes de les seves operacions sota un règim jurídic privat). Per tant, **darrere de tota persona jurídica hi ha una norma que regula la forma de creació d'un determinat tipus de subjectes**, establint els requisits de constitució i el règim a què queda sotmès l'ens així creat (com fan, per exemple, les lleis de societats de capital, d'Associacions o de Fundacions, o la Llei 40/2015 amb els organismes públics, encara que en aquest cas és necessària una altra Llei per constituir un de nou).

Aquesta idea ens permet distingir amb facilitat entre els ens de dret privat i els ens de dret públic. **Són ens de Dret privat aquells que es constitueixen d'acord amb esquemes normatius que poden utilitzar tots els subjectes** (i no només les administracions públiques), **com passa amb les societats mercantils o les fundacions**. Qualsevol de nosaltres pot crear una societat limitada o una fundació. Una Administració Pública també pot fer-ho, però no té l'exclusiva. **Per això l'ens, sigui qui sigui el seu promotor o promotors, serà un ens de Dret privat**.

En canvi són ens de Dret públic tots aquells que només poden ser creats per altres ens públics (per exemple, els consorcis o les mancomunitats) o que només poden ser creats per llei i queden adscrits a una administració pública o a un ens de Dret públic (per exemple, els organismes autònoms o les entitats públiques empresarials).

Les persones jurídiques són vestits creats per l'ordenament jurídic i posats a disposició dels subjectes perquè persegueixin les seves pròpies finalitats. L'Administració pot utilitzar el vestuari de tots els ciutadans o el seu particular (pot actuar "de paisà" o amb algun dels seus vestits particulars, normalment dotats de poders especials però també de certes servituds). Cada vestit porta aparellat un règim jurídic específic.

Aquest paràmetre, que permet distingir entre ens de Dret públic i ens de Dret privat, es denomina de vegades **forma de personificació**.

Mentre que els ens de dret públic sempre formen part de el sector públic, els ens de Dret privat poden integrar-se al sector públic (HUNOSA, Paradores) o en el

sector privat (Mercadona, Inditex). El criteri per determinar si un ens privat s'integra en el sector públic o en el privat és el criteri del control, definit, en el cas de les societats mercantils, per l'article 42 de el Codi de Comerç (a què es remet, indirectament, l'article 111 de la Llei 40/2015) i, en el cas de les fundacions, pel conjunt d'indicadors enumerats en l'article 128.1 de la Llei 40/2015. El fet que una Administració participi en el capital d'una societat no sempre vol dir que la mateixa pertanyi a el sector públic: empreses com INDRA pertanyen a el sector privat encara que comptin amb una participació accionarial de l'Administració de l'Estat (a través d'altres ens de el sector públic), mentre que AENA continua pertanyent a el sector públic encara que tingui accionistes privats.

Els ens de Dret privat (sobretot les societats) poden ser privatitzats (en el sentit de transmissió total o parcial de la seva propietat a subjectes privats), cosa que no pot succeir amb els ens de Dret públic. D'aquí alguns s'hagin transformat d'entitats públiques empresarials (que permet actuar al mercat, però que no admet privatització) en societats estatals, com ha passat amb AENA, Correus o Loteries i Apostes de l'Estat, tot i que en els dos últims casos la privatització sigui únicament una possibilitat.

És per això que, d'acord amb aquesta argumentació, sens dubte cal excloure ICRA de la consideració que indica el síndic en el projecte d'informe de fiscalització quan diu que es compleix els requisits de l'article 3.2 e) del TRLCSP, ja que, sense entrar en els seus dos apartats que té, ja no es tracta d'un ens públic, sinó que estem parlant d'una entitat de naturalesa mercantil privada que en determinades ocasions actua en el mon públic i en determinades ocasions en el mon privat, havent estat constituïda d'acord amb la normativa privada.

Per tots aquests motius,

DEMANO AL DEPARTAMENT SECTORIAL D DE L'ÀREA DE FISCALITZACIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA: Que admeti aquest escrit en temps i legal forma, tingui per complert el tràmit requerit de presentació d'al·legacions segons el què indica l'article 40.2 de la Llei 18/2010, de 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes, siguin admeses en la seva totalitat, i es modifiqui el projecte d'informe de fiscalització amb referència 44/2019 tenint en compte tot el què s'ha exposat en aquestes al·legacions.

Perquè és de justícia que demano a Girona, a 30 de gener de 2020

Ivan Sánchez Tolosa.
Gerent
Institut Català de Recerca de l'Aigua.

**AL RESPONSABLE DEL DEPARTAMENT SECTORIAL D DE L'ÀREA DE FISCALITZACIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA
EL SR. D JORDI PONS I NOVELL.**

5.2. TRACTAMENT DE LES AL·LEGACIONS

Les al·legacions formulades han estat analitzades i valorades per la Sindicatura de Comptes. El text del projecte d'informe no s'ha modificat perquè s'entén que les al·legacions són explicacions que confirmen la situació descrita inicialment o perquè no es comparteixen els judicis que s'hi exposen.

Així mateix, es vol deixar constància que la Sindicatura de Comptes no forma part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, com l'ICRA esmenta en les al·legacions presentades, sinó que és una institució estatutària que depèn del Parlament de Catalunya.

APROVACIÓ DE L'INFORME

A Barcelona, l'11 de febrer del 2020, reunit el Ple de la Sindicatura de Comptes, sota la presidència del síndic major, Jaume Amat i Reyero, amb l'assistència dels síndics Jordi Pons i Novell, Miquel Salazar Canalda, Joan-Ignasi Puigdollers i Noblom i Emma Balseiro Carreiras, actuant-hi com a secretari el secretari general de la Sindicatura, Manel Rodríguez Tió, i com a ponent el síndic Jordi Pons i Novell, amb deliberació prèvia s'acorda aprovar l'informe de fiscalització 1/2020, relatiu a la Fundació Institut Català de Recerca de l'Aigua, exercici 2017.

the fact that the *de novo* synthesis of cholesterol is inhibited by the presence of cholesterol in the diet.

There are several reasons why the *de novo* synthesis of cholesterol is inhibited by the presence of cholesterol in the diet.

First, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the blood.

Second, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the liver.

Third, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the intestines.

Fourth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the skin.

Fifth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the brain.

Sixth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the muscles.

Seventh, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the bones.

Eighth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the hair.

Ninth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the nails.

Tenth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the teeth.

Eleventh, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the skin.

Twelfth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the hair.

Thirteenth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the nails.

Fourteenth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the teeth.

Fifteenth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the skin.

Sixteenth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the hair.

Seventeenth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the nails.

Eighteenth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the teeth.

Nineteenth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the skin.

Twentieth, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the hair.

Twenty-first, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the nails.

Twenty-second, the presence of cholesterol in the diet leads to an increase in the levels of cholesterol in the teeth.